

værende Skrivelse. Det er værd at lægge Mærke til, at netop i Norge, der indenfor de nordiske Lande er førende paa Skibsfartens Omraade, er der vist Forstaaelse overfor Skibsfartens Krav.

Overensstemmende med det norske Lovforslag er det i disse Dage udarbejdede Udkast til den nye norske Søforsikrings-Plan af 1929, i hvis § 65, 1ste Stykke, følgende Bestemmelse findes:

„Skibets værdi ved forsikringens begyndelse er dets forsikringsværdi.

Hvis forsikringsværdien er taksert, er taksten bindende for assurandøren, medmindre forsikringstageren forsætlig eller grovt uaktsom har git ufuldstændige eller misvisende oplysninger om de egenskaber ved skibet, som det var af betydning for assurandøren at ha kjendskab til ved værdsættelsen.“

Denne Bestemmelse stemmer med den nugældende norske og svenske Søforsikrings-Plan og altsaa ogsaa som foran vist med Konventionens Søforsikringsbetingelser her i Landet.

Undersøger man Lov-Bestemmelserne i de Danmark nærstaaende Lande, vil man se, at disse ligeledes er i Overensstemmelse med det her af Skibsfarten og Sø-Assurandørerne fremsatte Krav.

Den engelske Søforsikrings-Lov af 1906, § 27, Afsnit 3, bestemmer, at den i Policen takserede Værdi, forudsat der ikke foreligger Svig, er bindende mellem Assurandør og Forsikringstager, hvad enten Tabet er helt eller delvist.

Den tyske Handelslov § 795, 1ste Stykke, indeholder følgende Bestemmelse: Et Skibs Forsikringsværdi er, forudsat at Parterne ikke er kommet overens om et andet Forsikrings-Grundlag, den Værdi, som Skibet har paa den Tid, da Assurandørens Risiko begynder at løbe.

I Overensstemmelse med tysk Lov er de tyske Søforsikrings-Betingelser af 1919, i hvis § 70 findes følgende Bestemmelse: Forsikringsværdien er den Værdi, som Skibet har ved Forsikringens Begyndelse. Denne Værdi gælder ogsaa som Forsikringsværdi, naar Forsikrings-Begivenheden indtræder.

Det fremgaar tydeligt af de citerede Bestemmelser, hentede fra de dansk Søforsikring nærstaaende Lande, at disse har taget behørigt Hensyn til, at den ved Forsikringens Begyndelse vedtagne Værdi af Skibet nødvendigvis maa lægges til Grund i Skadestilfælde. Det er nu de i Søfarten interesserede Parter bestemte Ønske, at denne i Søforsikring hidtil gældende Regel bibeholdes i den danske Lov om Forsikringsaftaler, og dette maa kunne gennemføres til Trods for de teoretiske Betæneligheder, der maatte anføres derimod. Ganske særlig maa erindres, at Synspunkter, hentede fra Overforsikring, ikke kan anvendes i denne Sammenhæng, thi det, de interesserede Parter ønsker, er blot dette, at ikke tilfældige Konjunktur-Svingninger paa det Tidspunkt, Forsikringsbegivenheden indtræder, skal faa Indflydelse paa Skades-Reguleringen, og derfor maa den Regel bibeholdes, at Skibets virkelige Værdi ved Risikoens Begyndelse skal danne Grundlaget ogsaa i Skades-Tilfælde.

I det nu i Landstinget fremsatte Lovforslag er der beklageligvis ikke taget Hensyn til det af de interesserede Parter i Skrivelsen af November 1928 fremsatte Ønske om en Ændring i Lovudkastets § 75. Det henstilles derfor paa ny og indtrængende, at der tages behørigt Hensyn til dansk Skibsfarts Krav om til enhver Tid at have Vished for, at den ved Policens Begyndelse vedtagne Forsikrings-Værdi altid lægges til Grund i Skades-Tilfælde og ikke en senere udfunden ubekendt Værdi, og ligeledes til de Danske Søassurandørers Ønske om paa dette Punkt at bevare gældende Ret.

I Fællesudvalg:

For Dansk Dampskibsrederiforening:

A. P. Møller.

For Assurandør-Societetet:

Chr. Hvidt.

For De Danske Dispatchører:

Kay Skovgaard-Petersen.